

[Jørgen Junior.]

ledes håndgribelig ting, som jeg ikke mener det er rimeligt fuldstændig at se bort fra.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for det svar, der blev givet på de forskellige indlæg, og jeg var, hvad jeg senere skal vende tilbage til, ikke uenig med ministeren i det rimelige i at påpege, at den situation, vi står i i denne diskussion – at skulle bedømme en regerings afstemningsbeslutning i FN – ikke er den første, der bygger på en manglende enighed mellem de partier, der normalt står bag ved dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik. Jeg skal senere vende tilbage til det, fordi det næsten er mere naturligt at gøre det over for hr. Ninn-Hansen og over for hr. Poul Hartling.

Men jeg vil gerne sige til hr. Poul Hartling, at det er da muligt, at jeg ikke har ret i det, jeg sagde, at det var min opfattelse, at det, som de partier, der havde kritiseret regeringen, lagde mest vægt på, var, at vi var kommet i et modsætningsforhold til de øvrige EF-lande. Det er muligt, jeg ikke har ret i det, men jeg vil da gerne sige til hr. Poul Hartling, at det er ikke ubegrundet, jeg har sagt det. Hvis hr. Poul Hartling vil – hvis han ikke allerede har gjort det – stifte bekendtskab med, hvad hr. Guldberg sagde i Bruxelles, så vil han vide, at det ikke er ubegrundet. Det var derfor, jeg udtrykkelig tog frem og citerede, hvad formanden for EFs ministerråd svarede hr. Guldberg. Det var jo netop dette, at hr. Guldberg gjorde det til et problem, at vi skulle komme og være meget kedede af at vi havde en anden holdning end de øvrige EF-lande, og hr. Guldberg er jo vitterlig partiet venstres repræsentant. Så meget om den sag.

Så vil jeg gerne sige, også til hr. Ninn-Hansen, at jeg er enig i, at det er overordentlig værdifuldt, at der er et meget bredt flertal, der står bag den udenrigspolitik, som er Danmarks. Det gælder vores sikkerhedspolitik, det gælder EF-politikken, og det gælder i almindelighed FN-politikken.

Jeg kan godt forstå, at hr. Ninn-Hansen følte trang til at henvise til den regering, som vi var fælles om, og som jeg havde den ære at lede. Jeg kvitterer gerne for de venlige ord, men jeg er nødt til at sige, at der er en forskel, når man kommer til de enkelte afgørelser, f. eks. om FN-afstemninger, når man er i regering sammen, og når man er, skal jeg sige selvstændige

partier i folketinget. En regering er en enhed også i de enkelte afgørelser. Men det kan da formentlig ikke være meningen, at vi i alle nuancer skal forpligte os til altid at sige, altid at mene og i hvert fald altid give udtryk for at mene nøjagtig det samme, fordi vi står sammen om det fundamentale grundlag for dansk udenrigspolitik. Jeg tror ikke, at det kan være meningen.

Så vil jeg gerne sige til slut, og lad det være et svar til hr. Jørgen Junior: jeg sagde ikke, at hr. Jørgen Junior optrådte ynkeligt i mangel på argumenter, men jeg sagde, at hans rolle blev ynkelig med det, han førte frem som argumenter. For hvad var det, hr. Jørgen Junior sagde? Hr. Jørgen Junior sagde, at det, der havde betydning for vores Afrikapolitik, var vore eksportinteresser i Sydafrika. Hvad er det for en holdning at komme og præsentere os for i tinget, at vores bedømmelse af racisme, af ulandspolitik, af Sydafrikapolitik skulle være betinget af danske eksportinteresser? Jeg er glad for, at hr. Jørgen Junior står alene med den opfattelse i dag. Men se, dette er jo ikke et spørgsmål om at optræde som politibetjent, det er et spørgsmål om, at den danske regering som medlem af FN skal tage stilling, når Afrikapolitiken er til bedømmelse, og hvis man dér kom i den virkelig ynkelige position, at man ikke tog stilling uden først at have set, om det støttede eller skadede ens eksportinteresser, så kunne det opgør, som jeg nævnte i min tale at der kunne være en risiko for, simpelt hen ikke undgås.

Gert Petersen (SF):

Jeg er ked af at være kommet til at citere hr. Jørgen Junior forkert, men jeg forstår nu ikke, at han var så brøstholden over det, for ret meget forkert var det nu ikke. Det er rigtigt, at hr. Jørgen Junior har ikke sagt, at Sydafrika var det bedste af landene i Afrika. Han har kun sagt, at det var et af de bedre lande. Han har sagt, at i Sydafrika er forholdene bedre end i mange andre lande. Og det bliver altså sagt om et land, hvor $\frac{3}{4}$ af befolkningen er uden nogen som helst demokratiske rettigheder, hvor $\frac{3}{4}$ af befolkningen forfølges og undertrykkes af racistiske grunde.

Hr. Jørgen Junior har også sagt – og det skal han ikke have lov til at løbe fra – at Sydafrika er en slags brohoved i Afrika for det, som man plejer at kalde »den frie verden«. Hvis demokratiet skal beskytte sig selv med den slags brohoveder, er det min opfattelse, at så